

Πανώλης

Δ' ΕΚΠΟΜΠΗ

15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

1966

πε τὰ τό σημα της ἐκπομπης ἀρχίζει ὁ
διάλογος.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Ἐχω μίαν ἀπορία ἐγαπητέ μου Γιαννουκάκη, πού ἴσως νά μπορῆς νά μου τήν λύσης ἐσύ, σάν πεληός Ἀθηναῖος.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιὰ νά δοῦμε...

ΒΛΑΒΕΡΤΣΙΑΝΗΣ
ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Ἀυτό τό εἰδικό σημα της ἐκπομπης μας / εἶναι τό μοτίβο τοῦ κα-
τ'ηραποστόλου ἀπό μιὰ ὑπερέττα του : / Τά περασμένα ἄρατα χρόνια
δέν λησμονῶ... / Ἀνταποκρίνονται ἔραγε αὐτοί οἱ στίχοι στήν
πραγματιότητα :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ἄν ξεχνῶς κανεῖς τὰ περασμένα χρόνια :

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Ὀχι, ἔν ἦτανε ὄ ρ α τ α τὰ περασμένα χρόνια.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἐξαρτᾶται ἀπό τήν σημασία πού θά δώσης στό ἐπίθετον ἄρατα.

"Ἄν τὰ χαρακτηρίσης ἄρατα γιατί τότε εἴμαστε νέοι, ἁσφαλῶς
εἶναι ἄρατα. "Ἄν ὅμως τὰ λογαριάσης ἀπόλυτα, ἔ ὕχι... διαφωνῶ.
Τά περασμένα χρόνια της Ἀθήνας δέν ἦτανε καθόλου ἄρατα.
Καί γιὰ νά τό καταλάβης αὐτό, ἀρκεῖ νά σοῦ πῶ ὅτι στά σημερινά
χρόνια λείφανε τρία παλαιά ἐπαγγέλματα.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τρία ἐπαγγέλματα : Ἀηλαδῆ :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πρῶτον ἔλειψε ὁ νερούλας. Ὁ τύπος πού ἐγύριζε τίς συνοικίες
μέ τήν σοῦστα του καί πουλοῦσε νερό Ἀμαρουσίου σέ στάμνες.
Καί γιατί αὐτό : Διότι δέν ὑπῆρχε νερό στήν Ἀθήνα. Δέν ὑπῆρ-
χε νερό. Ἡ Δεξαμενή στοῦς πρόποδες τοῦ Ἀναβητοῦ δέν ἐπαρ-
νοῦσε. Καί οἱ νερούλαδες γεμίζανε στάμνες στό Παροῦσι, τίς
κουβαλοῦσανε στήν Ἀθήνα καί τίς πουλοῦσανε στά σπίτια μιὰ
δραχμή τήν στάμνα. Κι' αὐτό πότε παρακαλῶ : Πρίν τριάντα πέντε
χρόνια μόλις.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Λοιπόν μόλις ἔγινε ἡ λίμνη τοῦ Παραθῶνα, ὁ νερούλας πάει...
Δεύτερο ἐπάγγελμα :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὁ κατοικῆς. Ὁ ἄνθρωπος πού γύριζε μέ τίς κατοικίες του μέσα
στήν πόλι καί στοῦς πεντηριούς δρόμους ἀπόμη γιὰ νά πουλήσῃ

ἀγνό και ἀνόθευτο γάλα. Καί ὑπῆρχαν ἕνα σωρό πατσιμάδες στήν
 Ἀθήνα πού γυρίζανε στίς γειτονιές και στήν Ὀμόνοια ἐκδομη και
 στό Σύνταγμα, μέ πέντε, δέκα, ἐκκοσι πατσινες και τίς ἔρμεγανε
 μπροστά στά μάτια τοῦ ἀλλοῦ δουλινοῦ ἢ τῆς κυρίας πού ἔβγαίνε
 μέ τήν ρόμπα τῆς ἀπό τό σπίτι. Καί ὅμως τό γάλα πουλιότανε πάλι
 νερομένο.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Ὁ, πῶς γινότανε αὐτό ἄφοῦ ἔρμεγε τήν πατσινα μπροστά στά μά-
 τια τῆς κυρίας ὁ πατσιμάς ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΛΑΚΗΣ Στήν ἐσωτερική τσέπη τοῦ σακακινοῦ του, ὁ πατσιμάς εἶχε τό μπου-
 καλάκι μέ τό νερό. Καί καθῶς ἔσπυβε γιά ν' ἄρμέξῃ τήν πατσινα
 ἔδειλαζε και λίγο νε ρό στό δοχετο πού κρατοῦσε. Ἐῖσο πού εἶχε
 γίνεῖ παροιμιώδης φράσις στούς ἄθηναίους : Πιάσε μου μισή ὀυζή
 γάλα χωρίς μπουκαλάκι. Ἄλλως τε αὐτό τό ἀναγνωρίζεῖ και ὁ
 σατυρικός χρονογράφος τῆς ἐποχῆς ὁ Λουρῆς : Καί μιά φορά μέ
 πείραζε τό πατσιμάσιο γάλα - γιατί πολύ τό νόθευαν και τότε
 οἱ πατσιμάδες...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Πάει λοιπόν καί ὁ πατσιμάς. Τό τρίτο ἐπάγγελμα πού ἐξέλιπε :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΛΑΚΗΣ Ὁ φανοφόρος Γιάγκο μου. Ὁ φανοφόρος τῆς Δημορχίας πού γύ-
 ριζε μέ τό μακρὸ του κοντάρι καί ἔναβε τὰ φανάρια τοῦ γκαζιοῦ
 στούς ὁδούς... Πάει καί αὐτός. Δέν ὑπάρχει πιά φανοφόρος.
 Πίσω ἀπό τόν φανοφόρο πηγαίνενε οἱ πανταφόροι και σβύνενε τό
 φανάρι γιά νά τραγουδήσουνε...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Νά τραγουδήσουν ἀνενόχλητα τοὺς στίχους τοῦ Σολωμοῦ : Ποιῶ
 εἰν' ἐκείνη πού κατεβαίνει... μέ μουσική τοῦ Κονκίνου. Ὁ Πτολε-
 μαζιάδης θά μῆς θυρίσῃ τώρα τό παλιό αὐτό τραγούδι

ΠΤΟΥΦΩΞΙΑΝΗΣ Παλιό (Μέ πιάνο) Ποιῶ εἰν' ἐκείνη - πού κατεβαίνει
 στά κάτασπρα ντυμένη - ἀπ' τό βουνό
 πῆν εἰν' ἐκείνη - πού λαχταροῦσα
 και πιθυροῦσα - νά τήν ἴδῃ.

Κόκκινα καί ὄμορφα - ἔχει τὰ χεῖλα
 ὁσόν τά φύλλα - τῆς ροδαριῶς
 ὅταν χαράζει - καί ἡ ἀγόσλα

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Νομίζω πως αυτό τό τραγούδι του Κόκκινου, ποιά είναι εκείνη ού κατεβαίνει, αποτελεί τόν κλασσικό τύπο της παντάδα "Ας μ'ε πη τήν γνώμη του όμωσ κι'ένας όρσοίος, ό αγαπητότατος φίλος και πολύ μοντέρνος συνθέτης Πίμης Πλέσσας.
- ΠΑΒΣΣΑΣ** Όλες οι μελωδίες που άπασχόλησαν ή θ'άπασχολήσουν αυτήν τήν έμπομή μας, άνήκουν στην κατηγορία των λειθαλλών. Κι'αυτός δέν είναι τρόπος του λέγειν, είναι διεθνής ύφος (έβεργυρην) που άποδίδεται στις μελωδίες έκεινες που άνθεξαν στο πέρασμα του χρόνου και στις επιθέσεις της έναστοτε μόδας.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Παρατηρετε Πίμη καμιά διαφορά στην παραγωγή σταξό παλαιές και νέας έποχής ;
- ΠΑΒΣΣΑΣ** Όπως είναι φυσικό, παλαιότερα, γράφονταν λιγότερα τραγούδια. Μιά θεατρική προμιέρα ήτανε ένα γεγονός, μια συναυλία ήτι το άναμενόμενο. Σήμερα υπάρχει υπερπαραγωγή σε όλους τους τομείς και για να τραφούν οι άνάγκες τους, χρειάζεται τό ίδιο βασικό προϊόν ν'άλλάζη μορφή και ύφος και ν'άπολουθη τήν μόδα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Ένα παλιό τραγούδι, μπορεί να χάση ήν διασκευασθη πιο μοντέρνα μαέστρο μου ;
- ΠΑΒΣΣΑΣ** Νομίζω ότι οι μελωδίες που ξεχωρίζουν και μένουν από καθε έποχή, έχουν κ ε τ ι, ήτι που ξεφεύγει από τόν ίδιο τόν δημιουργό τους. Έτσι σε μια διασκευή, πρέπει κανείς να προσέξη μήπως χάση αυτό τό κ ε τ ι, γιατί τότε αντί να βοηθήση στο ξαναζωντάνεμα μιας μελωδίας, βοηθάει στην φθορά της...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Άς άπούσωμε λοιπόν τώρα, σύμφωνα με τά όσα μας ειπε ό Πίμης Πλέσσας τήν παλιά παντάδα ποιά είν'έπεινη που κατεβαίνει με σύγχρονη όρχήστρα.

ΕΚΤΡΑΒΕΙΤΑΙ ΤΟ ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙΝΗ ΠΟΥ ΚΑΤΕΒΑΙΝΕΙ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί συνεχίζομε. Τήν ίδια έπεινη έποχή, γύρω στα 1880 χορεύεται παντού ένας καινούργιος χορός, πολυμέτρικος χορός ή πόλκα.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Πραγματικά πολλόνε ζυγός, έφου ή λέξις π ο λ η κ α σέ πολλή νέζηκη γλώσσα σημαίνει : πολωνικός.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Άλλως τε καί Ένα ένέλεγο μπλουζάκι που φορούσαν τότε οι κομψές, με μανίλια πουφρέν, έλειδή ήτανε πολωνικής προελευσεως καί ρόδας, λεγότανε π ο λ η κ α σέ .

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ οι συνθέτες λοιπόν της έποης γράφουν κόλλες, καί με έσ' αυτές γνωρίζει καί της πανταδες τις τιμές, δηλαδή επιβάλλεται καί πιάνει. τίτλος της : Πιά πεταλούδα νά 'μουνα

ΝΤΟΥΦΕΣΙΔΗΣ μέ πιάνο μόνο) Πιά πεταλούδα νά 'μουνα
νά πέταγα σιμέ σου
νά φίλαγα τόν κόρφο σου)
καί τή τριαντάφυλλέ σου (Ιαυ' οφές)

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Είμαι βέβαιος ότι ο Πίπης ο Πάσσας κήτι θά 'χη νά προσθέση
ΠΑΒΣΣΑΣ βεβαίως. Υπάρχουν δύο βασικές διαφορές άνέμεσα στις παλιές καί τις σημερινές έπιτελέσεις.

Η πρώτη είναι ή καταπληκτική πρόοδος των τεχνικών μέσων ή ποληρίας καί άνεπαγωγής καδός καί ή πρόοδος στην κατασκευή των μουσικών όργάνων που επιπλέον τρέπει μεγαλύτερη δεξιοτεχνία στους έπιτελεστές. Η δεύτερη διαφορά συνίσταται στο ότι παλαιότερα, οι διάφορες όρχηστρες, ήσαν μονόχρωμες, δηλαδή έπιτελοθντο από όργανα ίδιου χροίης, όπως οι μανδολινάτες ή οι μικρές όρχηστρες έγχόρδων. Έτανε λοιπόν οι έπιτελέσεις, χαρακτηριστικές σέ ήχο, αλλά περιορισμένες σ' έκφραστικά μέσα. Τό τελευταίο δεκαπέντε χρόνια ή ελαφρά μουσική έρχισε νά παίζε-ται από όρχηστρες με πολλά χρώματα, με ξύλινα όργανα, κάλινα, έγχορδα, προυστά. Έτσι άκούσαμε έπιτελέσεις έλαφρές μουσικής που χρησιμοποίησαν θευμύσια τά χρώματα αυτά που ήσαν ως τότε προνόμιο των κλασικών συνθέσεων.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Έτσι λοιπόν θ' άκούσαμε καί τήν πεταλούδα με έπιτέσει πολύχρωμη. Άλλως τε με έ πεταλούδα πάντα έχει πολλά χρώματα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' εκείνη τήν εποχή, ίσως λίγο αργότερα γιάγκο, εμφανίζεται ένας καινούργιος πανταδύρος που θά φέρη κάποια αναστάτωση στο άθηναϊκό τραγούδι.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Είμαι βέβαιος ότι θά μ'ος π'ης γιά τόν Στρουμπούλη.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιά τόν Στρουμπούλη. Τό τραγούδι αρχίζει νά παίρνη καινού για μορφή έκδηλώσεως : τυπώνεται πιά. Δέν κυκλοφορεί από τό στόμα στο άτί κι' από τό άτί στο στόμα. Τυπώνεται κι' αυτό είναι μιέ μεγάλη νίκη του άθηναϊκού τραγουδιού.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τό παραδέχομαι. Γιατί τό περίφημο τραγούδι του Στρουμπούλη " Ένας βράχος στο βουνό " αν διασώθηκε αυτούσιο όπως τό γραφε ο συνθέτης του, τό χρωστάει στο γεγονός ότι ήτανε τυπωμέ νο. θά μ'ος τό π'η κι' αυτό ο Πτουφεξιάδης.

ΠΤΟΥΦΕΞΙΑΔΗΣ Δέν έχω να μιάν αντίρρηση μ'έλο που τό τραγούδι αυτό τό λένε συνήθως οι βαρύτονοι κι' όχι τενόροι...

(Μέ πιάνο μόνο) Ένας βράχος στο βουνό
συλλογιέται μοναχός του...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ας μ'ος π'η λοιπόν ο αγαπητός φίλος Γεώργιος Θεοδοσιάδης Ένας νέος συνθέτης ~~Γεώργιος Θεοδοσιάδης~~ τί σκέπτεται γι' αυτό τό τραγούδι που είναι πραγματικός βράχος έφ'ος άντέχει τόσα χρόνια και τραγουδιέται ακόμα και σήμερα.

ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ Τά τραγούδια ακολουθούν πάντα τό πνσμα της εποχής στην οποία γράφτηκαν. Έτσι λοιπόν, μέσα στο ήρεμο ειδυλλιακό περιβάλλον της εποχής εκείνης, οι συνθέτες έγραφαν τά τραγούδια τους, στηριζόμενοι κυρίως στην έμπνευση και στο ένστικτό τους.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Πως γράφανε Γεώργο ; Πως φαντάζεσαι ότι γράφανε ;

- ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ** Τελείως άνεπιτήδευτα καί μέ απόλυτη είλικρίνεια μι-
λούσανε γιά ό τι δήποτε τούς συγκινοῦσε. Ἀπλές ἀρμονί-
ες παισιώναν μίαν ἀπλούστερη μελωδική γραμμή, εύκολοχώ-
νευτη γιά τό αὐτί τοῦ ἀκροατή τους. Εἶναι χαρακτηρηστι-
κό ὅτι ὅλα τους τά τραγούδια τελειώνουν στήν τονική.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Θέλεις νά πῆς Γιόργο ὅτι οἱ παλαιοί συνθέτες ἀποφεύγανε
τίς δυσκολίες στό γράφιμο.
- ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ** Ὅυτε δυσκολίες τεχνικῆς ὕφης μποροῦσαν νά δεχτοῦν ὅυτε
περιορισμούς. Ἔτσι τούς ἦτανε εὐκολο τόν καθε ἦχο νά
τόν κάνουνε τραγοῦδι. Σήμερα αὐτά τά τραγούδια τ'ἀντιπρό-
σομε μέ μιᾶ συγκίνησι, σάν ἀναμνηστικό λεύκιμα μιᾶς ἐπο-
χῆς πού ὅλοι ἔμετς οἱ νεώτεροι εἴδαμε τήν γνωρίσαμε ἀπό
τίς σπόριες σελίδες τῆς παραδόσεως.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ** Ποῦ ἀρέσει ἡ λέξις παράδοσις. Εἶναι σημαντικό νά δεχθοῦμε
ὅτι τό ἀθηναϊκό τραγοῦδι ἀρχίζει νά ἀποντᾶ παράδοσι
- ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ** Ἐνας βράχος στό β. υνὸ. Αὐτό θ'ἀκούσουν τώρα οἱ ἀκροα-
ταί τῆς ἐμπομπῆς. Εἶναι γραμμένο σέ καθαρό λυρικὸ ὄφος
καί πιστεύω ὅτι θά μποροῦσε νά εἶχε γραφεῖ καί στήν ἐπο-
χή μας. Ἡ μελωδική του γραμμή, ἔχει μιᾶ δική της κίνησι
πού ξεχωρίζει ἀπό ἄλλα σύγχρονα τραγούδια. Ὅσο γιά τήν
ρυθμική του φόρμα, αὐτή δημιουργεῖ μιᾶ σειρά ἀπό τέλεια
τετράγωνα. Προκειμένου γιά τήν διασκευή του, σεβάστηκα
τήν ἀρχική μορφή καί κράτησα ὅλα ἔπεινα τά στοιχεῖα πού
τό χαρακτηρίζουν σάν ἔκρουσμα...

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ Ο ΒΡΑΧΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΚΗΣΥΡΑ

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Εἶδ' ἕξις ὀκτανόσια ενενήντα Γιόγιο μου. Τό ἀθηναϊκό
τραγοῦδι ἀρχίζει πιά γά παίρνη μορφή καί ὑπόστασι ὅχι ἀ-
πλῶς πανταδορίστικη, ἀλλά καί θεατρική. Ἐνα νέο θεατρικό
εἶδος ἔχει ἀρχίσει νά ἔνθουσιάζη τούς ἀθηναίους λίγα
χρόνια πρίν : τό κωμειδύλλιο.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τό κωμειδούλλιο. Στην εποχή μας θά το λέγανε μ ι ο ύ ζ ι και

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί εἴκοσι χρόνια πρίν : Μουσική κωμωδία. Κατά βάθος τό
ἴδιο πρόγραμμα ἦτανε. Μιά κωμωδία μέ λίγα τραγουδία.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Φαντάζομαι πόσο θά ἐνθουσίασε τό νέο εἶδος τοῦς ἀθηναίους.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πραγματικά τοῦς ἐνθουσίασε, μόνο πού τά πρώτα χρόνια τοῦ
κωμειδουλλίου συνδέονται μ' ἓνα θαλιβερό γεγονός. Σ' ἓνα θέατρο
τῆς πλατείας Κλαυθμῶνος, ὑπαίθριο θέατρο, εἶχε δοθεῖ ἡ πρώτη
ἐνός κωμειδουλλίου τοῦ Δημητρίου Κόκκου : Ὁ καπετάν Γιακου-
μῆς. Ἕνας θεατής ἐνόμισε ὅτι αὐτόν ἐσατύριζε ὁ Κόκκος στό
πρόσωπο τοῦ Γιακουμῆ καί ὅταν τελείωσε ἡ παράσταση, ζήτησε
νά μάθῃ ποιός ἦτανε ὁ συγγραφέας τοῦ ἔργου. Τοῦ δείξανε τόν
Κόκκο... ὁ ἄνθρωπος πλησίασε καί τραβῶντας τό κουμπούρι του
ἐσοδῶσε τόν Κόκκο σέ ἡλικία τριάντα πέντε χρόνων.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τί λές : Ἄς κάνωμε λοιπόν ἓνα μνημόσυνο γιά τόν μακαρίτη
τόν Κόκκο τραγουδῶντας ἓνα τραγοῦδι του ἀπό ἕλλο του ἔργο
ἀπό τήν λῦρα τοῦ Γέρω Νικόλα.

ΝΤΟΥΦΕΣΙΑΔΗΣ Κρατῶντας ἀπ' τό χέρι τό παιδί του.

(Μέτρο μόνο)

Κρατῶντας ἀπ' τό χέρι τό παιδί του
καί σ' ἄλλο ἱκουμπῶντας στό ραβδί του
ἐβγῆμε ὁ Στραβογιώργης μιά φορά
γυρεύοντας στόν κόσμο τήν χαρά.

Ἐπέρασε β. οὐνά, λαγνάδια, φάση
πελάγη δέν φοβῆται νά περάσῃ
χωριά καί πολιτείες περπατῆ
καί τῆ ζητῆ, τοῦ κάκου τήν ζητῆ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί πάλι ἔχει τόν λόγο ὁ φίλος Θεοδοσιάδης.

ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ Αὐτό τό τραγοῦδι ἀσφαλῶς δέν τυπώθηκε. Ὅμως φαίνεται
ὅτι ἔχει με ἴνει ὡς τίς μέρες μας, ὅτι ἔζησε ἑβδομήντα
τόσα χρόνια γιατί γράφηκε μέ παιδική ἀφέλεια, χωρίς ἐνορ-
ρηστροφικές κωνηριές, ὅπως σπαρῶνανε τότε τά τραγοῦδια
τοῦς οἱ συνθέτες ἀλλά ἀπολαμβάνοντας κατόπιν τίς ἀντιδρά-
σε ς τῶν γύρω τους. Ἡ σοφία τῆς ἐπληθῆς ἀλήθειας ἦτανε

τό βασικό πιστεύω των κατασκευαστών της μουσικής.

Τό λισταμάτητο περπάτημα του χρόνου έλλαξε όλα τ' πράγματα.
Δέν μπορούσε φυσικά νά ύστερήσει ή μουσική ή όποια έπολούθησε τόν
μηχανικό καί γεμίστο νεύρο ρυθμό της έποχής μας.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Έτσι θ' άκούσαμε τώρα καί του Στραβογιόργη τήν περιπέτεια
μέ ρυθμό γεμίστο νεύρο...

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ Ο ΣΤΡΑΒΟΓΙΟΡΓΗΣ ΑΠ Ο ΟΡΧΗΣΤΡΑ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό άδυσόλητο ρολόϊ, άγαπητοί μου φίλοι, μής ύπενθυρί-
ζει ότι πρέπει νά διακόψουμε τήν συνεδρίασι. Θά έναέλ-
θουμε τήν προσεχή Πέμπτη, τήν Τόια πάλι όρα.